

Sygn. akt VIII U 2269/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	sędzia Grażyna Łazowska
Protokolant	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2020 r. w Gliwicach

sprawy B. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o świadczenie uzupełniające

na skutek odwołania B. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 28 listopada 2019 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) sędzia Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 2269/19

UZASADNIENIE

Decyzją z 28 listopada 2019r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonej B. W. prawa do świadczenia uzupełniającego, ponieważ ubezpieczona nie zgłosiła się na badanie lekarskie w wyznaczonym terminie.

Odwołanie od decyzji złożyła ubezpieczona podnosząc w nim, że trudno za uzasadnienie odmowy uznać brak zgłoszenia się na badanie, które jest wymagane w przypadku braku orzeczenia o niezdolności do samodzielnej egzystencji, gdy tymczasem ubezpieczona takie aktualne orzeczenie posiada i zostało ono dołączone do wniosku.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona B. W. od 5 marca 1997r. pobierała rentę początkowo z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a następnie z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Decyzją z 11 maja 2013r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej prawo do emerytury od 20 kwietnia 2013r.

W dniu 14 października 2019r. ubezpieczona złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia uzupełniającego dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

Ubezpieczona przedłożyła w organie rentowym wydane przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności w T. Orzeczenie o Stopniu Niepełnosprawności z 11 września 2017r. o zaliczeniu do znacznego stopnia niepełnosprawności.

W Orzeczeniu wpisano, że stan zdrowia ubezpieczonej wymaga stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji.

Organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, jednak pomimo dwukrotnego wezwania ubezpieczona na badanie takie nie stawiała się.

W konsekwencji organ rentowy wydał decyzję zaskarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej B. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

Warunki uzyskania prawa do świadczenia uzupełniającego reguluje ustawa z 31 lipca 2019r. o świadczeniu uzupełniającym dla osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji (Dz.U. z 2019r., poz.1622).

Zgodnie z art.1 tej ustawy celem świadczenia uzupełniającego jest dodatkowe wsparcie dochodowe osób niezdolnych do samodzielnej egzystencji.

Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli są:

- 1) obywatelami Rzeczypospolitej Polskiej lub
- 2) posiadającymi prawo pobytu lub prawo stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, obywatelami państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub
- 3) cudzoziemcami legalnie przebywającymi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Zgodnie z art.2 ww. ustawy świadczenie uzupełniające przysługuje osobom, które ukończyły 18 lat i których niezdolność do samodzielnej egzystencji została stwierdzona orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i niezdolności do samodzielnej egzystencji albo orzeczeniem o całkowitej niezdolności do służby i niezdolności do samodzielnej egzystencji, zwanym dalej „ osobami uprawnionymi ”.

Świadczenie uzupełniające przysługuje osobom uprawnionym, które nie posiadają prawa do świadczeń pieniężnych finansowanych ze środków publicznych albo suma tych świadczeń o charakterze innym niż jednorazowe, wraz z kwotą wypłacaną przez zagraniczne instytucje właściwe do spraw emerytalno – rentowych, z wyłączeniem renty rodzinnej

przyznanej w okolicznościach, o których mowa w art.68 ust.1 pkt 3 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, zasiłku pielęgnacyjnego oraz innych dodatków i świadczeń wypłacanych wraz z tymi świadczeniami na podstawie odrębnych przepisów przed dokonaniem odliczeń, potrąceń i zmniejszeń, nie przekracza kwoty 1 600 zł miesięcznie.

Zdaniem Sądu zaskarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu. Przesłanką przyznania prawa do świadczenia uzupełniającego jest legitymowanie się orzeczeniem

o niezdolności do samodzielnej egzystencji czy też całkowitej niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji. Tymczasem ubezpieczona orzeczeniem takim nie dysponuje. Organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie do lekarza orzecznika celem dokonani ustaleń w tym zakresie, lecz ubezpieczona nie stawiała się na badanie. Wbrew temu co twierdzi ubezpieczona organ rentowy nie miał możliwości orzekania o prawie do świadczenia w oparciu o wydane w dniu 11 września 2017r. Orzeczenie o Niepełnosprawności, gdyż zgodnie z przepisami powołanej na wstępie ustawy dokumentem niezbędnym do wydania decyzji w sprawie świadczenia uzupełniającego jest orzeczenie lekarza orzecznika ZUS. Niezależnie od tego można tylko wskazać, że w Orzeczeniu o Stopniu Niepełnosprawności z 11 września 2017r. stwierdzono u ubezpieczonej znacznie ograniczoną możliwość do samodzielnej egzystencji, a nie niezdolność do samodzielnej egzystencji, gdy nie są to pojęcia tożsame.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonej jako bezzasadne.

(-) sędzia Grażyna Łazowska